

ΕΤΟΣ 68ov

9 Φεβρουαρίου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 6 (3480)

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΜΑΣ

Ἡ προσευχή ἀποτελεῖ γιὰ ὅποιον πιστεύει βαθιά ἀνάγκη τῆς ὑπαρξης. Δέν εἶναι μιὰ τυπική διαδικασία, κυρίως πρὶν τὸν ὕπνο, ἀλλὰ σημεῖο ζωῆς καὶ ἐλπίδας. Ὅταν νιώθουμε ἀνασφάλεια, ὅταν βλέπουμε δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουμε τόσο ἐμεῖς ὅσο καὶ οἱ δικοὶ μας, τότε σπεύδουμε νά ἐναποθέσουμε τίς προσδοκίες γιὰ βοήθεια στὸν Θεό, γιὰ τὸν ὁποῖο εἴμαστε βέβαιοι ὅτι καὶ μᾶς ἀγαπᾷ καὶ μπορεῖ νά μᾶς δώσει αὐτό πού ἐπιθυμοῦμε. Τί Θεός θά ἦταν, ἀλλήωστε, ἂν δέν εἶχε τέτοια δυνατότητα;

Στὴν εὐαγγελική περικοπή ὅμως, μέ τὴν ὁποία ξεκινᾷ ἡ ὠραία, κατανυκτική καὶ ἄκρως διδακτική περίοδος τοῦ λειτουργικοῦ ἔτους, τὸ Τριῶδιο, ὁ Χριστός κάνει ἀναφορά σέ δύο ἀνθρώπους, τὸν Φαρισαῖο καὶ τὸν τελῶνη, οἱ ὁποῖοι δέν ἔχουν καμία πρόκληση ἐνώπιόν τους, οὔτε περνοῦν δυσκολίες. Ἡ προσευχή τους δέν εἶναι οὔτε γιὰ τοὺς ἄλλους. Μηροστά στὸν Θεό ἀποκαλύπτουν τὸν ἑαυτό τους. Ὁ Χριστός μιλᾷ γιὰ μιὰ προσευχή πού ξεπερνᾷ φόβους, ἄγχη, ἀνασφάλειες, καὶ γίνεται προσευχή τῆς καρδιάς.

Δέν χρωστᾷ στὸν Θεό

Ὁ Φαρισαῖος κοιτᾷ τὴ ζωὴ του καὶ αἰσθάνεται ὅτι δέν χρωστᾷ τίποτε στὸν Θεό. Πρῶτα συγκρίνει τὸν ἑαυτό του μέ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους καὶ ἐκεῖ διαπιστώνει ὅτι δέν εἶναι ἁμαρτωλός, ὅπως ἐκεῖνοι, καὶ ἰδιαίτερα ὁ τελῶνης, τὸν ὁποῖο φαίνεται ὅτι ὁ Φαρισαῖος τὸν γνῶριζε. Κατόπιν συγκρίνει τὸν ἑαυτό του μέ τὸν Θεό καὶ ἐκεῖ διαπιστώνει ὅτι τηρεῖ τίς ἐντολές τοῦ νόμου. Διαπιστώνει ἔτσι ὅτι, σέ σχέση τόσο μέ τοὺς ἀνθρώπους ὅσο καὶ μέ τὸν Θεό, εἶναι ἄψογος. Ὁ Χριστός ἀναφέρει ὅτι ὁ Θεός δέν θά μπορούσε νά δικαίωσει ἕναν τέτοιο ἄνθρωπο, γιατί ὁ Φαρισαῖος δέν χρειαζόταν κανέναν. Ἡ προσευχή του δέν ἦταν κίνηση ἀγάπης, ἀλλὰ δικαίωσης τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἐβήλεπε ἔξω του, κοιτοῦσε μέσα του καὶ δόξαζε τὸ ἐγώ του.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. ιη' 10-14)

Ταπείνωση καί δικαίωση

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεῖς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήγγετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἔστώς, οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

Ὁμολογώντας τὴν ἁμαρτωλότητα

Ἀντίθετα, ὁ τελώνης δὲν βλῆπει τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ στέκεται μακριὰ τους. Δὲν τοῖμα νά κοιτάξει οὔτε τὸν Θεό. Τό μόνο πού βλῆπει εἶναι ὁ ἑαυτός του καί ἐκεῖ διαπιστώνει ὅτι ὄχι μόνο δὲν ἔχει τίποτε γιά νά καυχηθεῖ, ἀλλὰ ἡ ζωὴ του εἶναι γεμάτη ἁμαρτίες. Τό ἔσωτερικό του κενό ὅμως τὸν ὀδηγεῖ στή δικαίωση. Γιατί, διαπιστώνοντας τὴν ἀδυναμία του, τὴν ἀποδέχτηκε μέ ταπείνωση καί ἔκανε τὸ μόνο πού θά μπορούσε ἀληθινά νά τὸν βοηθήσει. Ἐπικαλέστηκε τὸ ἔλεος καί τὴν εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ, ὁμολογώντας τὴν ἁμαρτωλότητά του. «Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ» (Λουκ. 18,13). Ὁ Χριστός διαβεβαιώνει ὅτι τελικά ὁ τελώνης δικαιώθηκε καί συγχωρέθηκε ἀπὸ τὸν Θεό γιατί μέ τὴ θέλησή του ἀποδέχθηκε τὴν ἀδυναμία του καί ταπεινώθηκε. Ἐβλεπε μόνο ἐντὸς του καί ἀφῆθηκε στὸν Θεό.

Οἱ σημερινοὶ τελῶνες καί Φαρισαῖοι

Οἱ δύο αὐτοὶ ἀνθρώπινοι τύποι ἀπαντῶνται τόσο στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας ὅσο καί τοῦ κόσμου. Τὸν τύπο τοῦ Φαρισαίου τὸν βρίσκουμε στὰ πρόσωπα ἐκείνων πού διεκδικοῦν γιά τὸν ἑαυτό τους τὴν αὐθεντία καί τὴν ἀλήθεια. Εὐχαριστοῦν τὸν Θεό τους, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι ἄλλος ἀπὸ τὸ ἐγώ τους, γιά τὸ ὅτι ξεχωρίζουν ἀπὸ τοὺς ἄλλους καί διεκδικοῦν τὴ δικαίωσή τους, διότι μόνο αὐτοὶ γνωρίζουν καί ἐφαρμόζουν ὅ,τι εἶναι σωστό. Τὸν τύπο τοῦ τελώνη τὸν συναντοῦμε στὰ πρόσωπα ἐκείνων οἱ ὁποῖοι λένε τὴν ἀλήθεια καί δὲν θεωροῦν ὅτι ὁ ἑαυτός τους εἶναι ἡ ἀλήθεια. Εἶναι ἐκεῖνοι πού ἐμπιστεύονται τὸν Θεό καί ζητοῦν τὴν εὐσπλαχνία του, γιατί γνωρίζουν ὅτι ἀπὸ μόνοι τους δὲν ἐπαρκοῦν. Εἶναι, τελικά, ἐκεῖνοι πού γιά τὸν ἑαυτό τους λένε μία ὠραία προσευχὴ ἐνός ἀσκητῆ τῆς Αἰγύπτου, τοῦ ἀββᾶ Μακαρίου: «Κύριε, ὅπως ξέρεις καί ὅπως θέλεις, ἐλέησέ με».

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: «Δύο ἄνθρωποι ἀνέβηκαν εἰς τὸν ναόν, διὰ νὰ προσευχηθῶν, ὁ ἓνας ἦτο Φαρισαῖος καὶ ὁ ἄλλος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος ἐστάθηκε καὶ ἔκανε τὴν ἐξῆς προσευχὴν ἐν σχέσει πρὸς τὸν ἑαυτὸν του: “Θεέ, σέ εὐχαριστῶ, διότι δέν εἶμαι ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοὶ ἢ ὅπως αὐτός ἐδῶ ὁ τελώνης. Νηστεύω δύο φορές τὴν ἐβδομάδα, δίνω τό δέκατον ἀπό ὅλα, ὅσα ἀποκτῶ”. Ὁ τελώνης ὅμως ἐσεκότανε μακρὰ καὶ δέν ἤθελε οὔτε τὰ μάτια του νὰ σηκῶσῃ εἰς τὸν οὐρανόν ἀλλὰ ἐκτυποῦσε τό στήθος του καὶ ἔλεγε, “Θεέ, ἐλέησέ με τὸν ἁμαρτωλόν”. Σὰς λέγω, ὅτι αὐτός κατέβηκε εἰς τό σπῖτι του δικαιωμένος ἀπό τὸν Θεόν παρά ὁ ἄλλος. Διότι ὅποιος ὑψώνει τὸν ἑαυτὸν του θά ταπεινωθῆ, καὶ ἐκεῖνος πού ταπεινώνει τὸν ἑαυτὸν του θά ὑψωθῆ».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Καθὼς εἰσερχόμαστε στό Τριῶδιο, ἄς σπουδάσουμε σέ ποιόν ἀνθρώπινο τύπο μοιάζουμε. Τό σχόλιο τοῦ Χριστοῦ μᾶς δείχνει τί θέλει ὁ Θεός ἀπό ἐμᾶς. Ἦς προσευχόμαστε λοιπόν, ἐκτός ἀπό τό γιά ὅ,τι ἔχουμε ἀνάγκη, νὰ μᾶς δί-νει ὁ Θεός ἀγάπη καὶ συγκατάβαση ἔναντι τῶν ἁλλῶν, νὰ στρεφόμαστε ἐντὸς μας καὶ νὰ καταλαβαίνουμε ὅτι, ἀκόμη κι ἂν προσδεύουμε πνευματικά καὶ κο-σμικά, ἔναντι τοῦ Θεοῦ καὶ ὅσων τὸν ἀγάπησαν, δηλαδή τῶν Ἀγίων, ἁμαρτω-λοὶ εἴμαστε. Ἦτσι, ἡ προσευχὴ θά γίνῃ δρόμος πρὸς τὴν ἀνάσταση τῆς καρ-διάς μας.

π. Θ. Μ.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΧΑΡΙΣΤΕ ΣΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

9 Φεβρουαρίου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ),
Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, Νικηφόρου μάρτυρος († 257).
Φιλαγρίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ΄ αἰ.)
Ἦχος: α΄ – Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Β΄ Τιμ. γ΄ 10-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιη΄ 10-14.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Φεβρουαρίου, τοῦ Ἀσώτου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. στ΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιε΄ 11-32.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ (Έγκόλπιο).

ΠΡΟΣΕΥΧΕΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ (Έγκόλπιο, σέ πολυτελή έκδοση).

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΨΙΣ. Άκολουθίες τοῦ ἡμερονυκτίου, ἐπιτομή ἀκολουθίων κυριοτέρων κινήτων καί ἀκινήτων ἐορτῶν, Ἁγία καί Μεγάλη Ἑβδομάς, Πεντηκοστάριο καί πλήρες ἐορτολόγιο.

«ΕΙΣ ΥΨΟΣ ΝΟΗΤΟΝ...». Λόγος περί προσευχῆς τοῦ ἁγίου Νείλου τοῦ Ἀσκητοῦ. (Ἀνάλυση τοῦ θέματος προσευχή ἀπό τόν Ἄρχιμ. Εὐσ. Βίττη).

ΛΟΓΟΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΥΧΗΝ, ἁγίου Γρηγορίου Νύσσης. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν» (Εἰσαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια: Ἄρχιμ. Παγκρ. Μπρούσαλη).

Η ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ (Π. Εὐδοκίμωφ, μετάφραση Μαρία Παπαζάχου - π. Δημ. Τζέρπος).

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ. Ἀνάλυση τοῦ «Πάτερ ἡμῶν». Φυλλάδιο (Καθηγ. Ἀθαν. Δελπκωστόπουλου).

ΜΙΑΛΩ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ... (Τευχίδιο γιά παιδιά, κείμενο - μετάφραση).

Ὁμοτ. Καθηγ. Παν/μίου Ἀθηνῶν Π. Β. Πάσχου

ΑΓΩΝΙΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΥΞΗ

Ἐπιλογή δοκιμίων ὀρθοδόξου στοχασμοῦ

(Γ' ἔκδ. βελτιωμένη, σχῆμα 14x21, σελ. 294)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
